

Warszawa, 18.07.2016 r.

Do druku nr 627

Sz. P.

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 10 czerwca 2016 roku, Polski Komitet Olimpijski przesyła w załączeniu stanowisko Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu dotyczące poselskiego projektu o zmianie ustawy o sporcie.

Z poważaniem

Sekretarz Generalny
Polskiego Komitetu Olimpijskiego

Adam Krzesiński
Adam Krzesiński

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu *19. 07. 2016*

Wybrzeże Gdynskie 4
01-531 Warszawa

Tel.: (+48 22) 560 37 00
Tel.: (+48 22) 560 37 01
Tel.: (+48 22) 560 37 69
Fax: (+48 22) 560 37 35
Email: akruszewska@pkol.pl
www.olimpijski.pl

TRYBUNAŁ ARBITRAŻOWY DO SPRAW SPORTU

przy Polskim Komitecie Olimpijskim

Warszawa, 06 lipca 2016 r.

L. dz.

Sz. P.

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

(za pośrednictwem władz
Polskiego Komitetu Olimpijskiego)

Szanowny Panie Ministrze,

w nawiązaniu do pisma z 10 czerwca 2016 r. (znak: GMS-WP-173-157/16) dotyczącego poselskiego projektu o zmianie ustawy o sporcie, w imieniu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl, przedstawiam następujące stanowisko wobec wniesionego projektu.

I. Uwagi ogólne

1) Przeniesienie kompetencji w zakresie ustanawiania reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie na rzecz Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie (art. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy)

W ocenie Trybunału, jako słuszne i pożądane należy ocenić przyjęte w projekcie nowelizacji rozwiązanie polegające na przyznaniu kompetencji do stanowienia reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie (dalej jako „Komisja”), z jednoczesnym odebraniem tej kompetencji polskim związkom sportowym.

Projektodawca dokonał trafnej diagnozy rzeczywistości. Wyłącznie związków sportowych w zakresie stanowienia i realizacji reguł dyscyplinarnych prowadziła do braku terminowej inkorporacji międzynarodowych reguł dyscyplinarnych (w szczególności Światowego Kodeksu Antydopingowego). Powyższe powodowało, iż wewnątrzwiązkowe organy dyscyplinarne, albo w ogóle nie stosowały aktualnych

aktów międzynarodowych prawa antydopingowego, albo stosowały je bez wyraźnej podstawy prawnej, co powodowało brak pewności zawodników i zespołów co do obowiązującego stanu prawnego. Powyższe zjawisko silnie objawiało się również w sprawach rozpoznawanych przez Trybunał.

Waga przepisów antydopingowych oraz surowość sankcji przewidzianych za ich naruszenie uzasadniają (a wręcz wymagają) stosowania jednolitych procedur, niezależnie od dyscypliny sportu. Obserwowana dotychczas skuteczność i sprawność działania Komisji w zakresie zwalczania dopingu w sporcie, nakazuje uznać, że przyznana jej w projekcie nowelizacji kompetencję do stanowienia reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie będzie realizować z równą starannością i zapewni bieżące dostosowanie procedur do międzynarodowych standardów.

Naturalną konsekwencją przyjęcia powyższego rozwiązania jest zobowiązanie polskich związków sportowych do uznawania i stosowania reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie stanowionych przez Komisję, jak również uchylenie ust. 6 art. 43 ustawy o sporcie, który przewiduje realizowanie odpowiedzialności dyscyplinarnej za stosowanie dopingu na podstawie regulaminów wewnątrzwiązkowych.

2) Zmiana definicji dopingu w sporcie (art. 1 pkt 2 lit. a i b projektu ustawy)

Jako trafne i słuszne należy ocenić dążenie projektodawcy do ujednolicenia definicji dopingu w sporcie obowiązującą na podstawie ustawy o sporcie z aktualnym brzmieniem Światowego Kodeksu Antydopingowego.

Powyższe nie tylko wynika z konieczności dostosowania przepisów krajowych do przepisów Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, ale przysłuży się do zwiększenia pewności prawa, co ma podstawowe znaczenie dla orzecznictwa Trybunału.

Biorąc pod uwagę, że definicja zawarta w projekcie nowelizacji ustawy o sporcie odpowiada co do zasady definicji zawartej w Światowym Kodeksie Antydopingowym, projektowana zmiana nie wymaga dłuższego komentarza.

3) Dodanie art. 45e oraz zmiana brzmienia art. 45 c ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 4 i 5 projektu ustawy)

W ocenie Trybunału dodanie w ustawie o sporcie art. 45e w zaproponowanym brzmieniu może skutkować powstaniem istotnych ryzyk i zagrożeń prawnych.

W szczególności należy zaznaczyć, że nie jest możliwe pełne wyłączenie zakresu spraw dyscyplinarnych za stosowanie dopingu z ustawy o sporcie. Nawet bowiem w przypadku przyjęcia projektowanej nowelizacji, ustawa o sporcie zawierać będzie szereg przepisów dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej za stosowanie

dopingu (jak chociaż definicja dopingu z art. 43 ust. 1 i 2, projektowany art. 44 ust. 5 pkt 5 itd.).

Należy wskazać, że całkowite wyłączenie stosowania Rozdziału 9A ustawy o sporcie w sprawach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej za stosowanie dopingu spowoduje dalekosiężne skutki dla stron tego rodzaju postępowań w postaci, w szczególności, pozbawienia ich określonych ustawowych uprawnień i gwarancji.

Po pierwsze, wyłączenie stosowania art. 45b ustawy o sporcie w sprawach dotyczących stosowania dopingu w sporcie doprowadzi do wyłączenia w przypadku tego rodzaju postępowań ustawowych gwarancji prawa do obrony oraz dwuinstancyjności postępowania. Fakt, iż w chwili obecnej powyższe standardy są spełniane przez regulacje Komisji, nie wyklucza, że w przyszłości, w celu usprawnienia zwalczania dopingu w sporcie, nie zostaną wprowadzone przepisy naruszające podstawowe prawa stron w postępowaniach dyscyplinarnych.

Po drugie, wyłączenie stosowania art. 45c ust. 1 ustawy o sporcie powoduje, że właściwość Trybunału w sprawach dyscyplinarnych związanych z dopingiem jest zależna wyłącznie od Komisji (kwestii właściwości Trybunału nie przesądza Światowy Kodeks Antydopingowy – por art. 13.2.2).

Projektowana regulacja spowoduje zatem powstanie niewłaściwej relacji między Trybunałem – organem orzeczniczym – a Komisją – stroną postępowania. Komisja może bowiem wpływać (choćby nieświadomie) na decyzje Trybunału, który, dla dobra sportu polskiego i jakości orzecznictwa sportowego, jest zainteresowany utrzymaniem swej właściwości w sprawach dyscyplinarnych związanych z dopingiem.

Dotychczasowa działalność Komisji, a w szczególności jej fachowość i dążenie do ustalenia prawdy materialnej w każdej sprawie, nakazują przyjąć, iż Komisja nie wykorzysta braku ustawowego umocowania Trybunału w sposób niezgodny z przeznaczeniem projektowanych przepisów, należy jednak wskazać, że zasady prawidłowej legislacji nakazują unikanie tworzenia tego rodzaju nieprawidłowych relacji między organami orzeczniczymi a stronami.

Nadto wyłączenie stosowania art. 45c ust. 4 ustawy o sporcie spowoduje, iż strony odwołujące się do Trybunału stracą ustawową ochronę przed wyznaczaniem przez Trybunał wpisów w zbyt znacznej wysokości.

Trybunał obecnej kadencji gwarantuje, iż nawet w przypadku uchwalenia projektowanej zmiany w obecnym kształcie, nie będzie wyznaczał wpisów w wysokości przekraczającej obecnie obowiązujący limit. Należy jednak wskazać, że maksymalna wysokość wpisu we wszystkich sprawach dyscyplinarnych rozpoznawanych przez Trybunał winna być wskazana w ustawie.

Po trzecie, wyłączenie stosowania art. 45d ustawy o sporcie w sprawach dyscyplinarnych związanych z dopingiem w sporcie prowadzi do nieuzasadnionego różnicowania sytuacji prawnej zawodników, którym przypisana zostanie

**Uchwała Rady Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim**

Działając w trybie § 5 ust 2 Regulaminu Trybunału, w związku z koniecznością przedstawienia stanowiska Trybunału w zakresie projektu nowelizacji ustawy o sporcie, przedstawionego przez Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość 6 czerwca 2016 r., Rada Trybunału postanawia zatwierdzić projekt stanowiska Trybunału o treści jak w załączeniu.

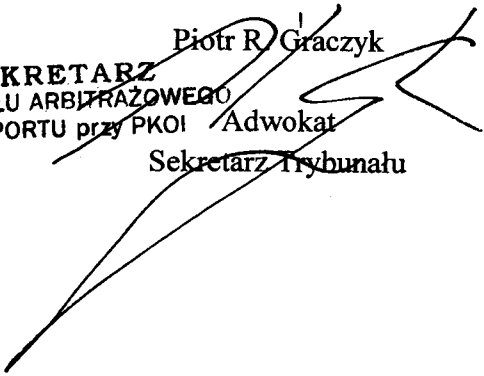
W celu podjęcia uchwały, 5 lipca 2016 r. Sekretarz Trybunału za pośrednictwem poczty elektronicznej przesłał Członkom Rady Trybunału finalny projekt stanowiska Trybunału w zakresie projektowanej nowelizacji ustawy o sporcie.

Członkowie Rady Trybunału zaakceptowali przedstawioną propozycję za pośrednictwem poczty elektronicznej i telefonicznie:

1. Tadeusz Tomaszewski, w dniu 5 lipca 2016 r.;
2. Romana Troicka-Sosińska, w dniu 6 lipca 2016 r.;
3. Zbigniew Cwiąkański, w dniu 6 lipca 2016 r. (telefonicznie).

W związku z powyższym, za zatwierdzeniem przedstawionego projektu stanowiska w zakresie projektowanej nowelizacji ustawy o sporcie opowiedziało się 4 na 7 członków Rady Trybunału (w tym Sekretarz Trybunału), a zatem uchwała została prawomocnie podjęta.

Warszawa, 6 lipca 2016 r.

Piotr R. Graczyk
SEKRETARZ
TRYBUNAŁU ARBITRAŻOWEGO
ds. SPORTU przy PKOl Adwokat
Sekretarz Trybunału

Załącznik:

- Projekt stanowiska Trybunału w zakresie projektowanej nowelizacji ustawy o sporcie.